

عنوان مقاله:

مفهوم «ناکجاآباد» در دو رساله سهروردی براساس نظریه استعاره شناختی

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 4، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

بی بی زهره هاشمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

نخستین بار، سهروردی اصطلاح «ناکجاآباد» را در آثارش به کار برد تا «عالم مثال» را که جهانی خارج ادراک عام آدمی است، توصیف 9 تصویر کند. نگارنده لری این مقاله به بررسی تعبیر «ناکجاآباد» به منزله یک کلان استعاره در دو رساله آواز پرجبرئیل و نفی اخشبه العشقی پرداخته است؛ به این ترتیب که براساسی تحلیل نگاشتهای استعاری ناکجاآباد نشان داده که استعاره‌های مرکزی «ناکجاآباد مکان است» و «ناکجاآباد لامکان است» در نهایت مؤید کلان این استعاره است: «ناکجاآبادعالم مثال است». به عبارت دیگر، سهروردی بنا بر ذهنیتی که درباره عالم مثال داشته، تعمیمهای متعددی را در سطح خرده استعارهها برای توصیف و تصویرسازی «ناکجاآباد» به کار برده است. هدف نگارنده این است که برخی از گستردهترین الگوهای استعاری ناکجاآباد را در دو اثر نام برده نشان دهد و تبیین کند که چگونه سهروردی درون چارچوبی زیبایی شناختی و در عین حال فلسفی و عرفانی، نظر خود را درباره این مکان بیان کرده است. واژدهای کلیدی:

کلمات کلیدی:

استعاره شناختی، کلان استعاره، خرده استعاره، ناکجاآباد، سهروردی، آواز بیورجبرئیل، فی اختحسینه العشقی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/489683>

